Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

NĂM THỨ SÁU— SỐ 252 MỖI SỐ MỘT CẮT JEUDI 2 MARS 1922

TRẦN-ĐẮC-NGHĨA
TỔNG-LÝ

Giá bán nhựt trình
BỔN QUỐC-NGỮ:
Trọn năm.....5$00
Sáu tháng.....3 00
BỔN LANGSA:
Trọn năm.....300
Sáu tháng.....2 00
BẢN CHUNG HAI BỔN
Trọn năm.....7$00
Sáu tháng.....4 00

AN-HÀ-BÁO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUỐC-NGỮ DU COURRIER DE L'OUEST
Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles
NHÀ BÁO Ở TẠI ĐƯỜNG Boulevard Delanoue — Cantho

TRƯƠNG-QUANG-TIÊN
CHỦ BÚT

Về việc mua bán hay là mua nhựt-trình xin để thơ cho M. TRẦN-ĐẮC-NGHĨA

Lúc mua báo xin các ngài chiếu cố, gởi số tiền luôn, bổn-quán lấy làm thâm cảm.

Những bài gởi đến không đăng lên báo được thời không lệ trả lại, xin các ngài lưu ý.

QUỐC TRÁI

Đặng khoáng trương cuộc Kinh-tế trong cõi Đông-Pháp

CHÁNH-PHỦ TÍN TRUYỀN

Kể từ *ngày mồng 5 cho đến 25 tháng Mars 1922* sẽ mở cuộc quốc-trái bạc đồng. Quan Toàn-quyền tổng thống Đông-Pháp được phép mở cuộc quốc-trái nầy theo chỉ dụ ngày 8 *Octobre* 1921 và theo thể lệ trong lời nghị-định của quan Toàn-quyền ngày 14 *Octobre* 1921. Cuộc quốc-trái nầy mở ra chỉ để làm cho hoàn thành đường xe lửa từ Vinh tới Đông-hà, mà vẫn là một việc làm thứ rất cần tích, tiện cho sau nầy sẽ mở cuộc quốc trái khác nữa trong các xứ ở miền Đông-Pháp, đặng khoáng trương các cuộc kinh tế và chấn hưng các cuộc canh-nông, hầu làm cho dất Đông-Pháp, thành-thuộc. Ấy là lần thứ nhứt mà dân Đông Pháp được gọi đến chung-cúng nhau mà làm cho xứ sở mình cho thành-thuộc và xứ Đông-Pháp mượn đường quốc-trái, lấy của cải của dân chúng mình trong xứ mà làm thế lực kim tiền, cần ích trong việc thi hành các cuộc tô-tác.

Phàm [illegible] trái nầy kể như vầy: Về vay nợ cái là 50 đồng, thời hồi lại nội trong hạng ba mươi năm là lâu hơn hết, lại thời bằng số trúng theo lực định kể ra dưới đây. Mỗi năm có 4.420 vé thời hồi lại, ba tháng xổ số một kỳ, kỳ ba tháng đầu và kỳ ba tháng thứ ba, thì có một vé trúng được 10.000 đồng; một vé trúng 1.000 đồng; 12 vé 500 đồng; 1016 vé 100 đồng. Còn kỳ ba tháng thứ nhì và kỳ ba tháng thứ tư, thì 4 vé trúng 1.000 đồng; 26 vé 500 đồng; 1.000 vé 100 đồng.

Trước khi tỏ các phần lợi cho kẻ cho vay trong cuộc quốc trái nầy rõ biết, thì người nên sánh mà coi vốn vay chẳng nhiều mà số trúng lại định nhiều hơn hết. Từ xưa chưa có cuộc vay nào bền chanh quốc dam bi.

附借國債 Souscrivez à l'Emprunt national 義民必宜

Nghĩa dân nên mua giấy Quốc-trái

QUỐC TRÁI XỔ SỐ

Nếu kỳ nầy mình chưa trúng, vốn mình không mất, con để vọng kỳ sau

Cuộc quốc-trái bạc đồng sẽ mở ra đây kể từ 5 Mars tới 25 Mars 1922, bổn-báo chúng tôi đã biện phân rành rẽ nơi mấy số trước các điều lợi ích cho quê hương ta, các điều lợi ích cho người phóng trái, cách thức của nhà-nước vay trả thế nào tưởng cũng đủ cho đồng bang ta hay hiểu rõ. Ngặt đâu đến nầy nay đã cận ngày mở cuộc quốc-trái lại còn có kẻ mua chẳng được cho rõ ràng cách thức vay trả trong cuộc quốc-trái nầy, đến nay xin kiếm các nghĩa lại cho phân minh. Vậy vì cuộc hữu ích cho đồng-bào, cho xứ-sở, chúng tôi đâu nệ những lời cho là nhàm tai, là chán mắt của kẻ hiểu rồi, song còn những hạng người chưa thấu đáo tận tường, tưởng những lời đó đi lập lại của chúng tôi dưới đây chẳng phải là vô dụng đó.

Đồng bang ta đã rõ rằng: nhà nước khởi xướng vay 6 triệu bạc của công dân để làm nỗi khúc đường xe lửa từ Vinh giáp Đông-Hà hầu được tam kỳ thống nhứt kết thành giải đoàn-thể của Nam, Trung, Bắc vầy coi một nhà con Lạc cháu Hồng hầu giống nòi quyền trong bốn xứ, kẻ bấy lâu nay vì bởi non sông cách trở, bề giao tiếp chẳng thông làm cho chúng ta con một cha, cây một giống, mà lâu như loài lạc lẻo bàng nhơn bấy lo vậy. Đây là nhà nước sở dĩ do tấm lòng thiết-vọng dân mà làm, dân ta hà chẳng vui mừng mà cứ giữ nghĩa cuộc quốc-trái nầy và hăm-hở giúp cho nên thành tựu sao..? Đây là cái chỗ nghĩa cuộc quốc-trái nầy, đây là cái sở nguyện tự mấy năm sau nầy của dân ta trông sao cho tam kỳ hiển lạc.

Còn cách thức trả bạc nhà nước định xổ-số hạng trong 30 năm hoàn tất bổn lợi. Mỗi năm xổ-số 4 kỳ (3 tháng một kỳ).

Kỳ thứ nhứt

1 số trúng	10.000$	10.000$
1 « «	1.000	1.000
12 « « mỗi số	500	6.000
1016 « « «	100	101.600
Cộng 1030		118.600

Kỳ thứ nhì

4 số trúng mỗi số	1.000$	4.000$
26 « « «	500	13.000
1000 « « «	100	100.000
C. 1030		117.000

Kỳ thứ ba

1 số trúng	10.000$	10.000
1 « «	1.000	1.000
12 « « mỗi số	500	6.000
1016 « « «	100	101.600
Cộng 1030		118.600

Kỳ thứ tư

4 số trúng mỗi số	1.000$	4.000$
26 « « «	500	13.000
1000 « « «	100	100.000
C. 1030		117.000

Hết thảy số vay là 123.600 số, còn bạc vay tính là 6.180.000$ chớ chẳng phải 6 triệu chẳng mà thôi. Mỗi năm nhà nước sẽ trả lại vốn và lời (lời cách xổ số nói trên đây 118.600$ - 117.000 = 1.600 đồng. Trong 30 năm nhà nước phải trả 171.200$ - 30 = 14.136.000$. Thế thì bạc lời tính góp là 14.136.000$ - 6.180.000 = 7.956.000$

Kẻ mới nào may mà được số của mình mua ra sớm, thì vốn lời thâu lại sớm, người nào chẳng may số ra muộn thì vốn lời thâu về muộn. Đây là nói về việc sớm muộn khác nhau, còn như bạc lời thì kẻ phóng trái, người được nhiều, người được ít không đồng, ấy cũng tại số của mình trúng nhiều trúng ít là do nơi sự may rủi của mình mà ra, có nào điều rất lợi, lại khiến dục lòng người ai cũng hăm mở mua số là: mình hèn số mua một số, mình hữu phước trúng một muôn đồng, hoặc một ngàn, hoặc năm trăm hoặc một trăm, dẫu kỳ nầy không trúng, còn kỳ sau, chớ năm chục vốn của mình còn hoài không mất như các cuộc xổ số khác, dẫu có rủi làm đến ra mình không trúng số muôn số ngàn, thì sao cũng trong hàng lời làm mình cũng chắc được trả lại bằng hai mà thôi là một trăm đồng.

Xét cho thấu thì nên mua về quốc-trái nầy lắm đó.

An-hà

QUỐC TRÁI
THƠI ĐÀM
C. Đ. vấn đáp

C.— Bonjour anh Đ. cha chả! Mấy tháng nay sao vắn gặp, hay là mảng lo bồi đắp mấy chục sở ruộng, mà không rảnh đến thăm nhau chăng?

Đ.— Phải đó; Tôi ở ruộng luộng buộng không hay hiểu việc chi hết. Nay nhơn rảnh vệ thăm nhà nghe Hội làng đến đặng quốc-trái, nói nhà nước muốn làm cho rồi đường xe lửa từ Nam chí Bắc, nên mở cuộc quốc-trái nội Đông-Pháp ta sáu triệu đồng, mà kỳ vay nầy bằng bạc đồng 1 vé 50$ không trả tiền lời từ năm nên xổ-số mà trả vốn lời. Nếu ai trúng độc-đắc thì được tới một muôn, bằng không may 30 năm thì đặng một lời một.— Nghe nói vậy hay vậy. Song tôi chưa nhứt định. Nên đến đây, trước thăm quí hữu sau hỏi thăm coi việc cho vay kỳ nầy ra thể nào? Vì làm nay mới việc chi tôi không nhứt định thì thường hồi ý nơi quí hữu!

C.— A hay! Tôi cũng sẵn lòng đến anh mà nói chuyện ấy đa, sao may anh lại đến đây tôi mừng quá; Thôi uống nước, hút thuốc, rồi tôi luận chuyện mà nghe.....; Nè! hiền-hữu trong làng của anh, thì anh là phần giàu có nhứt, nghe ra một năm có trên hai ba chục ngàn gia lúa ruộng, tiền huê lợi vườn cùng đôi ba ngàn đồng, như vậy theo một vườn cũng là bao nhiêu đó! Mà anh có biết cái giàu của anh đó để làm chi không?? để mà chôn hoặc là cho vay một vốn 5, 7 lời đặng vốn bổn lợi rồi cùng....chôn cứa chăng?.....

Đ.— Ký đa! qui hữu hỏi cái gì lạ vậy; Tôi lo làm giàu là lo để của sấm vườn đất thêm làm cho giàu nữa đặng có tiếng nhà giàu lớn với đời chớ để làm chi!

C.— Ai lại chẳng biết anh làm giàu rồi làm giàu nữa đặng lấy tiếng mình giàu hơn người! Vậy mà giàu hơn người để làm chi? để nữa lãnh cái tiếng giữ-của cho đời phải không? Anh có biết trách nhậm làm con người ra thể nào chăng?.... Chẳng phải mình lo làm giàu đặng sấm vườn ruộng cho nhiều, huê lợi cho to, mà cứ bo-bo lo cho một mình, không tưởng đến sự lợi ích cho nhơn quần xã-hội. Nếu giàu như vậy ắt sau con cái anh em nó cũng phá tang hoan hết mà chớ?

Đ.— Ủa! cái gì lạ vậy, tôi đến hỏi thăm chuyện quốc-trái mà anh đi nói quanh lôn rồi rủa tôi vậy sao?

C.— Không, tôi phải chỉ nghĩa việc nhà trước rồi sau sẽ tiếp việc nước! Xin anh đừng nóng, việc nói phải cho giông dài mới tỏ đã ngọn nguồn! Nè anh nghĩ coi trong làng anh đó, có nhiều người cự phú, bình sanh lo làm ăn gia dẻo, mày năm, đến thứ móng tay không dám xài đến việc chi phải, như cất nhà trường xin lập nhà thương...v..v... tứ bo-bo giữ ba đồng tiền vườn lúa ruộng rồi chôn..! Đến khi thác mấy chú con xài phá tiêu mòn nay coi ra gì đó? Ai còn nhắt đến mấy ông cự phú đó là giàu hiết đến bao giờ.... Vậy mất anh thấy sao anh cũng con đi theo lối ấy mất vậy! Anh hãy giở là 8 đứa con, thế anh nói anh làm giàu chia cho bọn nó, nửa chừng tu công làm giàu như anh vậy. Mà nếu 8 đứa nó sau lần theo ý của anh tôi cũng chôn bạc nữa thì có ích chi cho đời bao giờ!? Đó, anh nghĩ nếu một nhà anh mà chuyển ra, cứ lom góp lời mà chôn mãi không giúp ích cho đời việc chi, thì lấy làm uổng cái giàu ấy quá đi?

Đ.— Vậy chớ làm sao bây giờ? Anh hãy tỏ tôi đem của cho thiên hạ ăn không mới là có ích cho đời có ân công xã hội sao? Mình có con thì lo để cho con, chớ để cho người ngoài, người dưng mới phải sao?

C.— Khôn, tôi muốn cho anh ra tiền cho vay cho nhiều, chớ tôi có muốn cho làm ra có của mà cho không ai bao giờ —Đều cho vay sao cho có nghĩa, bạc ra có lợi bằng trăm ngàn phần cả. Chớ dừng cho 13, 14 mà bại người nghèo túng vết máu mờ giòng giống da vàng ..... Còn anh mà để của có nghĩa lại cho con anh thì sau nó cũng dụng nghĩa mà ở với đời thì sự giàu ấy không mất. Chớ anh để của cất họng cao đầu thiên hạ lại cho nó, thì sự giàu ắt mau tang như bọt nước đa?

Đ.— Quí hữu nói kỳ đa! cho vay 13, 14 gọi là ác còn cho vay lời trăm ngàn lại rằng nghĩa tôi không phục lời ấy!

C.— Phải, anh bắt lời ấy tôi rất phục! Vì anh cho vay ăn lời nhẹ 100 đồng, 1 năm có 30 hoặc 40 đồng lời rẻ quá, mà tôi nói nặng, rằng ác đức, tổn nhơn thiệt lòng anh nhớ từ phước đức đó.

—Song cái cho vay của anh thi-thố mấy chục năm nay tiêu mòn cũng gần chín mười cái nhà bị lời 13, 14 đó mà phải bán trả nợ cho anh chưa đủ đa... Chớ cho ra 1 vốn trăm lợi mà có nghĩa có ân với đồng-bào thì còn rẻ hơn cái lời 13, 14 của anh đó trăm ngàn lần đa.

Thiết nghĩ: anh cho vay là những kẻ túng ngặt mới đến anh, nên anh thừa cơ người ta túng, anh muốn chi đặng nấy, như trả không đặng thì lời vốn biệp lại làm thêm ra, ít năm hết nhà hết vườn ruộng cũng vì cái lợi nhỏ nhen đó! Cho nên cái lời nhỏ ấy nó độc như lành ho lao mà! Còn lời trăm ngàn mà có nghĩa là lời hôm nay thấy trước mắt cho nên bỏ qua mảng lâm nông lâm.

(Sau sẽ tiếp)

An Trường: Nguyễn tử Lang
dit N. T. L.

Ai không mua về Quốc trái là để hồi hận về sau. Thấy người ta trúng số được tiền, mình không được, của vào tay người, ấy mới xót xa.

Giá-trị của giáo viên và Lễ-phép của học sinh

Tiếp theo

Không thầy đố mầy làm nên,ai dã đi học thì phải có thầy, ai cũng biết kính thầy, trọng thầy, nhớ ơn thầy, thì về sau mới nên nhân-cách được.Dầu cho bà-bà cũng biết rằng: *muốn sang thì bắt nàng-kiều,muốn con hay chữ phải yêu ông thầy*.

Thế nên đạo thầy rất trọng, mà phận thầy rất khó, vậy có câu rằng:«Sư đạo tôn tại: nhiên-nhân đa» nghĩa là:đạo thầy có tôn-trọng (mới có giá trị) mới dạy được nhiều người hiền-đạt.Xưa nay đã gọi là thầy thì phải kim cả kinh-sư và nhân-sư, mà lại gồm cả ngôn-giáo thân-giáo, tức là làm thầy phải có đạo đức mô-phạm, tự nơi thân mình đem làm tiêu-biểu cho học trò, chớ không phải chỉ dạy bài văn, dạy câu nói, dạy đi thi đỗ cử mà thôi đâu, nếu chỉ các nghề bửa-a là nặn-ã là rã, hay nữa là chạm, sơn là thầy trong lớp học, thì tưởng sẽ vô-số là thầy giáo.Ông Mạnh-Tử có nói rằng: "nhân chi hoạn tại hiếu vi nhân sư" đó là bảo bịnh người ta chỉ tại thích làm thầy người là vì những người học-vấn chưa đến,phẩm-vọng chưa đáng,mà vội đã ngất ngưởng ra làm thầy, thật là một cái bịnh đáng lo cho chư giáo-viên của ta ngày nay, mà cũng do nơi đó nên mấy thầy mất cả giá trị vậy. Các bực tiền bối thuở xưa đã ra làm thầy giáo tắc nghiêm-cẩn (*trọng như quan tiên Diệp đại nhân hay giờ đang dạy tại trường bổn-quốc cũng có cái phẩm-cách ấy*) lời nói có thể làm bài học được, không những là dạy về đường văn chương hai-vãi,mà về đường đạo-lực, phẩm hạnh lại càng phải dạy cho có khuôn phép, cho nênđức-Khổng-Tử dạy học trò có bổ khoa, mà khoa đức-hạnh làm đầu.Người quân-tử dạy người cũng lấy khoa thành-đức đạt-tài làm cốt, như thế mới phải cái lẽ học để làm người vậy.Mà bực thầy mới nhất cao cái giá-trị mình lên bực.

Phải học thế nào mới nên người?

Khi xưa học trò hễ bước vào trường, đã biết ngay cái lễ: *tiên học lễ hậu học văn*,khi đi, khi đứng, khi nói khi bàn đều phải giữ cho có lễ-phép, lời thầy dạy phải nghe, nghĩa thầy bảo phải nhớ, đến như ông Tăng-Tử hễ ngày cũng phải xét mình xem những lời thầy truyền bảo có học-tập hay không, tin thầy kính thầy như thế,mới luyện thành được nhân-cách, mới làm nên bực đại-hiền.Chớ như trong thời nầy; học trò ở các bang trường thường bị dư luận kích bác luôn, cốt vì chúng nó mất cả tính-cách con nhà học trò, thường nghịch ngợm với thầy,đối-phó với thầy, nói là anh-em bạn vậy.Phải hiểu rằng học trò trong nước,có thể để cho người ngoại-bang suy theo cách cư-xử và lễ-phép của chúng nó mà độ được ngay cái cư-xử thường tình-lý trong nước.

Vậy ai cũng biết rằng:nơi trường lớn thì học-sinh hay hợp nhau, rồi tiến một đứa làm đầu đoàn được gây nên cái thế lực vô-hình; nghĩa là đồng-bang nhóng nhiều trong trường, hoặc bỏ trường, hoặc đánh đập lại thầy (con trong thôn-quê thì những trẻ con nhà hào hộ, hay là con quan-quyền, thì xem chừng ông thầy như người phải cần đến chúng nó! Nhiều khi ý đồng tai sanh ra thói xuân-đoàn,đến phải tuyệt con đường học tập, cũng có khi quá bình con, rồi, đem hết lực của mình mà cưỡng-bách ông thầy, làm cho sanh ra chuyện lố-thôi, làm cho người phải ngao-ngán. Nhưng mà phải rồi, bất nghĩa đó mong gì thành đạt được.

Phàm học trò trước phải biết một lẽ rằng: cha mẹ mình có công chung dưỡng nên hình-hài mình, đã cả ức triệu giọt máu hôi máu được nuôi mình ăn mặc; song nếu mình có thâu mà không nhờ có ông thầy dạy thêm cho cái tài đặng làm mà nuôi sự sống của thâu thì mình không khá kể vào hàng người hữu-dụng.Bởi con người không có tài liệu thì chẳng mong đến những địa-vị cao thượng ở xã-hội; dành rằng mang lớp râu mày để làm cái hình,cái cốt cho rậm dám chớ không ích gì cho ai cả.Tiên sinh C. Guyaux có câu: *Ce sont bien vos parents qui vous ont donné la vie, mais c'est votre maître qui vous fournit les moyens de gagner votre vie*) dường ấy thì học trò dầu ở trong cái gia đình cao sang thế lực nào đi nữa,cũng phải giữ trọn lễ-phép và thương mến ông thầy luôn.Xưa như ông Phạm-sư-Mạnh ông Lê-bá-Quát đều làm đến Tể-Tướng mà mỗi lần về viếng thầy là cụ Chu-văn-An thì phải dừng hẳn chớ không dám ngồi, lại khi nào cụ không vừa ý đều chi thì quất mắng đuổi hai ông đi. Cũng có nhiều gương học trò được hiển đạt vẫn kính-nể thầy. Hỡi ôi! đời nay chưa nghe có học trò nào biết đạo như thế, chỉ thấy chúng nó vừa lớn mắt ông quan thì bắt ông thầy xa sát đất, trông thấy mà thôi cho đạo đời.Sao chẳng noi theo gương quan Thống-Tướng Carnot và nết của quan Đức-giám-Quốc H. Poincarré hầu để danh mình đời sau không mục?

Cái khuôn lễ-phép kia không phải nó làm bó buộc mất thân-tay mình đi đâu, không phải nói làm bí-tắc mất tự-tưởng mình đi đâu, vì có biết lễ phép thì những lời giáo-huấn mới in vào trí não mình,có biết tôn-kính thì cái khuôn đạo đức của thầy mới tạc ra mình,về đường tiến-đức tri nghiệp mới có thể mong được. Phải rằng làm thầy thì bao giờ cũng phải khí-tượng ung-dung như xuân phong hòa khí mà làm học trò thì bao giờ cũng phải tới lui lễ phép như qui-củ chuẩn-thằng, còn như quen thói phóng-túng lấy làm tự-do, tập nói ngạo-mạn lấy làm tự-đắt,thì không sao học cho thành thâu được.

Lại-thành-Thập
tự Nghiả-Trai
Giáo-viên trường (Võ-Văn)

Mua giấy Quốc trái là một dịp tốt vô song, vừa làm giàu cho nước, vừa thêm của cho mình, Ai ơi, dịp tốt ấy, chớ nên bỏ mất.

Đông-Pháp mới có một Đông-bang đáng đi xem

Trong đời chẳng có việc chi là khó, mà sự khó ấy là tại nơi mình. Muốn làm một việc chi khó mà mình bền chí, rắng theo cho lên cùng, thì dầu cho việc khó mấy có lẽ cũng phải thành, cho nên lời thục ngữ Langsa có câu (vouloir c'est pouvoir) (muốn thì đặng). Tánh người Annam hay biến nhất, thấy việc chi có ý khó thì hay bỏ qua hoặc làm nửa chừng rồi cười chê, hỡi đó nên người Annam lắm việc hèn mạt, rồi thấy việc làm của các nước văn minh cho là khó cực điều, gắm lại nước nào cũng thế bền chí học tập cho đến cùng thì sự kết cuộc phải hay phải được.

Đây có một việc đáng cho đồng-bang chiêm-nghiệm lấy thì đủ rõ cho trong đời chẳng có việc chi là khó cả.Từ ngày người ÂU-MỸ đem hát xiệt qua xứ ta là hát đầu nay, thì người Annam ta cho rằng: mấy cách hát theo lối ấy nào là đi dây xích đu, nhào lộn v.v, là khó chẳng thể nào người Annam ta tập đặng cũng có hiểm người lại cho là phép, thuật chi chi!!

Cách mấy năm trước M. André Nguyễn văn-Thận ở Sadec đã dày công tập nên một gánh hát xiệt và Cải-Lương có đi hát khắp Lục-Châu có lẽ chư tôn cũng đã coi rồi. Khi ấy tuy là hát được vậy, song so lại với người ÂU-MỸ thì hãy còn thua người nhiều lắm mà gánh Cải-Lương cũng lối thôi. Buổi đương nên M. Thận đem gánh hát về nghỉ hơn 6 tháng nay, đặng lo chỉnh đốn tập lại, thiệt người bền chí mà kép hát cũng sáng lòng nên trong 6 tháng tập nên nay đã thuần thuộc. Có sắm rạp hát như các gánh xiệt của người ÂU-MỸ vậy, rộng-rải và mát mẻ.

Sắp đặt hườn thành, mới hát khai-trường hôm đêm 17 février. Có các viên quan Langsa đủ mặt, có phi-Công POULET và các viên quan Annam dự cuộc, đêm đó cũng có bỉ-nhân hiện diện. Hát xiệt và Cải-Lương hơn ai, thì tôi không dám khen vì tôi là người bổn xứ nếu tôi lễ lời khen tặng thì chi cho khỏi Lục-Châu cho rằng: mèo khen mèo giải đuôi. Việc khen chê tôi xin để phần Lục-Châu nghị luận, chừng coi mới biết. Tôi thuở nay coi hát xiệt của ÂU-MỸ và Cải-Lương của đồng bang cũng đã bộn rồi. Hát xiệt và Cải-Lương mỗi lớp đều nghe tiếng vỗ tay không ngớt.

Đêm ấy có M. Hồ-văn-Lang thay mặt cho M. Thận ra đứng diễn thuyết 2 bài: 1 bài bằng tiếng Langsa và 1 bài bằng Quốc-Ngữ. Vậy xin đăng hai chữ quốc-ngữ ra đây để chư tôn đồng lãm.

QUÍ BÀ QUÍ ÔNG.

Trước khi mở lời giải về công cuộc của chúng tôi xây dựng nên cái gánh mến xin thau tàn tuồi nầy, tôi xin thay mặt cho M. Thận và bổn bạn và riêng về phần tôi đứng ra đề tiếng chào mừng và tỏ tình thâm cảm quí bà quí ông, vì sự mở-mang mong làm cho rạng danh đồng chủng, rở tiếng nước nhà, sẵn lòng vừa giúp cho chúng tôi, nên chẳng nệ hao công tốn của lưu đến rất đông hôm nay, làm cho chúng tôi dễ lòng trông mong một ngày kia có lẽ đắc thành sở nguyện,đã vậy quí bà quí ông lại còn đem trường, mảng,liếng, mà tặng gánh chúng tôi, làm cho chúng tôi thêm thâm cảm, và rất ái ngại, là vì sợ việc làm bất thành mà thất kỳ sở vọng của quí ông, nên chúng tôi hằng dễ lòng. Chúng tôi đồng tâm lập ra gánh Tâm-chưa-bang rầy cũng tự biết cho chúng tôi còn thiếu trí.

Ai cũng tưởng cho chúng tôi vì tư lợi mà đờm đương tranh cạnh, nghĩ vậy cũng phải, song chủ ý của chúng tôi không phải vậy.Nết vì phận trí sẻng tài sơ, chúng tôi chẳng cố ý tranh danh đoạt lợi, hay là kình chống cùng gánh nào cả, chúng tôi đồng tâm mà gầy dựng cho nên cuộc nầy là vì ham, ham bởi cái ngọn phong trào đổi đập, dục lòng chúng tôi mong mỏi, làm sao cho đặng một cuộc mở mang, dầu chẳng ích nước lợi dân thì cũng hạp với cái thời-đợi nầy cho thỏa chí đồ thôi.

Bởi cớ, từ tiếng hết Cải-Lương nổi lên đến ngày nay, thời đã thành một tiếng thường nói ở của miệng người, hát cải lương thành ra một cái vấn-đề rất cần yếu đang thời, khiến các nhà cao đàm hùng biện phải đem hết não căn ra mà bàn luận.

Và lại nghề diễn kịch, từ xưa chứng đăng hiền-tài ở các nước văn-minh Âu-Mỹ đều chịu cho là một nghề rất mắc-mỏ, thời trước cũng chẳng phải vừa cho tài trí chúng tôi làm xong.

Bởi văn-chương nước ta còn kém phải học lấy văn chương của người là chữ Tàu và chữ Pháp. Học thì học vậy chớ từ xưa đến nay trong xứ ta đờm chưa đặng mấy tay học-sức hoàn-toàn; nên trình-độ quốc dân ta chưa đặng cao mà lời ăn tiếng nói của ta cũng chưa đặng rộng. Muốn dùng tiếng ta mà giãn thuật một bài; bảy còn khó thay, huống là đem ra mà trang một cái cảnh bi-hoan của người, hoặc đỡ một cuộc hưng-vong của nước thì làm sao cho hoàn-toàn được. Đã vậy, xứ ta chưa có lập trường dạy hát, cũng chưa có người văn-tài ra mà đặt tuồng và giáp tuồng như các nước mà cũng chưa có tay học thức ra mà làm kép bao giờ. Bởi trường hát là một trường diễn những tích hay truyện tốt cho người đời xem lấy làm gương, nên tuồng hát đặt ra chẳng những phải có văn chương từ điệu mà thôi, mà cũng phải giữ lấy cang thường luân lý cho chặt, để gương phong tục, kép hát ra hát chẳng những phải có tư cách thanh-tao mà thôi, mà cũng còn phải giữ lễ nghi tế chỉnh. Nếu không người văn-tài đặt tuồng hát,dạy hát, không tay học thức ra làm kép thì làm sao nghề hát trong xứ ta Cải-Lương cho tận thiện tận mỹ. Vì vậy đó mà từ xưa nghề hát trong nước ta không có tiếng đặng; lại cho nghề há là một nghề dễ tiện, khi bạc con hát không giá trị gì, chẳng nghĩ cho trong bá nghệ, nghề hát là nghề mắc-mỏ vô cùng, chẳng nghĩ câu: Nhứt nghệ tinh nhứt thân vinh, kép hát tài thanh cũng được người yêu kẻ chuộng; chẳng cần lấy danh phận kép hát Tây mà lỉ chỉ cho cao, thử xem biện thời hát Annam cũng có một hai cô đào nổi danh, một vài người kép có tiếng, hát một đêm năm bảy chục đồng. Mà đào ấy kép ấy, đều là tay thiếu học, ước như người có tài học thức, thì nghề hát hãy còn hay hơn nhiều. Thế thì nghề hát chẳng phải là nghề dễ tiện như ý người trong xứ ta xưa nay lầm tưởng mà ủy bạc.Nghề hát thật cũng là một nghề sang trọng.

Nay M. Thận đờm thấy nghề hát cải-lương chưa thành; chúng tôi đang sở vọng không nỡ bỏ qua nên mới trở ra chấn-hưng lại nữa, hoa may nhằm cơ hội, có thịnh phát đặng chăng; và lại cách hát thì có cách, có điệu, nên chúng tôi tuy là sửa lại mà không dám làm cho mất điệu, mất cách, là bỏ đọng hát Nam xuân hoài: Nam ai, là đọng hát tôi tưởng, từ xưa đến nay ai cũng chuộng nghe, nếu mất hẳng điệu cho chư khán quan cho là một điều ra ngoài cách mới bỏ chăng.

Còn phận tôi, mọn lực tài hèn, chen vai chưa gánh với M. Thận, vì tất đạ nhiệt thành đó thôi. Chúng tôi chẳng vì tư lợi mà cạnh tranh với ai, trước mong có một điều, đặng vừa lòng đẹp ý đồng bang, cho khỏi hổ đó thôi. Gánh hát của chúng tôi đào kép đều là tay có học chiếu ít,lại đã công rèn tập đã lâu,tưởng khi cũng nhậy đặng đôi mùi bỉ nhã ái ố nên chúng tôi đến đây cống hiến cho chư tôn, đỡ mua vui mỗi vài trống canh thường đêm rảnh.

Lại chúng tôi cũng có thảo luyện một bọn hát xiệt toàn là người Annam, biết đánh đu, đi dây, đi xe máy đã kiểu nhảo lộn đủ cách, chúng tôi chẳng dám tự phụ mà khoe mình, ấy là bước đầu của chúng tôi đó. Nếu có sai sẻng xin quí ông miễn chấp vì sang sự khởi đầu nang.

Nên chẳng nhờ lòng chư tôn may mà đặng nổi danh thì tốt chung, bướng chung, vui chung, cho chường tộc Annam đang buổi chấn hưng nghề nghiệp.

Sau đây trước khi tôi bước xuống diễn trường và vén màng lên hát,chúng tôi xin để lời cám tạ quí bà, quí ông một lần nữa.

Nếu chư khán quan cho lời tôi là quá tặng thì xin để lòng cho gánh hát M. THẬN tới coi thì rõ.

Hồ-văn-Sao

Năm chục đồng bạc bỏ trong lồ chôn kỹ một chỗ ba mươi năm nữa, vẫn chỉ có năm chục mà thôi Mua một vé Quốc trái 50 đồng thời ít nhất cũng thành được trăm đồng.

VĂN UYỂN

Thần thuật liên hườn thi

Kỳ nhứt

Xứ người biêu quanh đã bao lâu
Ngồi nghĩ thì quê xưa lắm nỗi sầu
Mặt nước mình mông chan chứa đó
Làn mây mù mịt ngậm ngùi nhau
Hồn quê lai láng tuông nghìn dặm
Sơn thủy xanh xanh lẫn một màu
Cảnh ấy tình nầy ngao ngán nỗi
Bao chừ Hiệp-Phố lại về châu

Kỳ nhì

Về chân có thuở thâm thân dây
Mấy độ lưu-ly ngắn một ngày!
Dựa cửa xót con gà ấm-lạnh
Nghĩ mình thương nỗi trẻ thơ-ngây
Trầu-cau dạn mặt cùng anh Tử
Thần tình dây mây vuối cụ Lai
Tạo-thần giang biên mang-mát nỗi
Mơ-màng Hồ-Điệp hận vì ai

Kỳ tam

Vì ai nỗi nọ hoại gành sầu tình!
Những khiến vò ra bực nỗi mình
Vẫn-vẫn thành trong hơi dịch trải
Xa-xa ải ngoại giọng chuông inh
Nắm mùi lưu-lạt gan chưa xót
Mếu nỗi chi-ly dạ gặp -chênh
Nhắm mắt đánh liều xem trẻ Tạo
Thử đưa chơn khách đến đâu đành

Lữ-thứ Trịnh P. T.
Phong-thanh

Điếu Mme Nguyễn-duy-Giảng tiên du

Tạo-Hóa trở-trêu đoạn gánh thường,
Giống Nam vợ Bắc xiết chi thương!
Mộng-hùng vừa mới sanh chồi quế,
Tang-hiệp nào ngờ chiết phụng loan.
Gió thảm mưa sầu trời ủ-dột,
Anh thao em khóc luy tràng-tuông.
Cho hay sống thác Nam-Tào định
Riêng hận nầy thôi kiếp mấy hàng.

Hương-Hào Tác Ấn Đàng-Lưu-Vệ
tại Giải-Mưu kính điếu

Bộ y vận

Nguyễn-Duy thâm bởi quí vô thường
Cái cuộc tang-điền biến hải-thương!
Dương cảnh khổ [illegible] khóc vợ,
Âm-dài cảm bấy [illegible]
Năm canh nguyệt lặng [illegible] hiu,
Sáu khắc mưa sầu giọt nhỏ tuông.
Cái kiếp trò đời không mấy lắt,
Cầm-tình hiển tỷ luỵ muôn hàng.

Nguyễn-hà-Đông tự Tử-Quỳ bái điếu

THỜI-SỰ

Giá bạc

Thứ sáu....ngày	24	Février	[illegible]
Thứ bảy...ngày	25	Fév[illegible]	[illegible]
Chúa nhựt..ngày	26	Fév[illegible]	[illegible]
Thứ hai...ngày	27	Fé[illegible]	[illegible]
Thứ ba....ngày	28	Février	5 70
Thứ tư....ngày	1	Mars	5 75
Thứ năm..ngày	2	Mars	

Giá lúa

Lúa chở đến [illegible] nhà máy [illegible] là 100 xuất là:

Thứ sáu ngày	24	Fév..1911	[illegible]
Thứ bảy ngày	25	Février..4 t.	5a 425
Chúa nhựt ngày	26	Février 15a	4.30
Thứ hai ngày	27	Février 20à [illegible]	[illegible]
Thứ ba ngày	28	Février [illegible]	[illegible]
Thứ tư ngày	1	Mars	
Thứ năm ngày	2	Mars	

SỐ THIỆT

CHÁY CHÁY

Ngày 20 Février lối một giờ chiều hôm nầy bến tàu Pélican ngoài lửa vô tình phát cháy thiêu hủy nhiều tấm nhà cất gần. Đáng khen thay lính linh tập cứu mà là bao gan, tâm lực, ứng sự, hèn chừng khó. Hỡi ôi! [illegible] hãy tăng ân thảo, kẻo mưa mai [illegible] luy đến mười thiệt rất buồn lắm.

Cổ bản

Nhiều tuồng Cải-lương về Sử-ký Nam-Việt, khởi sự hồi đời Hồng-bàng dẫn tới nhà Nguyễn. Đủ càng thường luân lý hát tuồng nầy thì giúp trợ Giáo-dục, vì các trường đều phải dạy Nam-sử cho học trò. Xin gởi thơ thương nghị với H.V. Nga (Travinh) có đặt tuồng cho những bạn hát Cải-lương: Ich-tâm-bang (Chợlớn), Đồng-minh (Pnompenh), Lạc-đông-bang (Travinh)

Nhà trường Vỏ văn

Cầnthơ

Nhập trường ngày 15 Février 1922 nhằm ngày 19 tháng giêng Annam.

Dịp tốt

Có bán 1 cái xe **Bébé Peugeot** bốn mùa, có đèn điện khí và Dynamo còn tốt lắm. Giá rẻ mạt.

Hỏi M. Lê-văn-Sinh
Trường tòa (Cantho.)

Một tập Tiểu-thuyết Đoản-Thiên

Rất hay mới xuất bản

VÌ NGHĨA QUÊN TÌNH

Soạn Giả: **Nguyễn-mạnh-Bổng**

Là một quyển chuyện tả một chàng tuổi trẻ vì ái quốc mà phải liều mình, cha không tiếc, lại mừng rằng con được vì nước bỏ mình là vinh. Dưới chuyện "VÌ NGHĨA QUÊN TÌNH" có thêm sáu chuyện nữa như sau này:

TIẾNG AI GỌI—Là chuyện một người tư tưởng vẩn-vơ.

CHUYỆN ĐÊM XUÂN—Là chuyện một ông chủ-bút một toà báo cùng một người học-trò trường cao-đẳng bàn chuyện một cô con gái nhà quan.

XÍU TỘI MÌNH—Là chuyện một ông Thông-N, ôm lấy một cô học-trò con gái sau mê một cô giáo về phụ vợ rồi hối mãi tự-tử.

AI GIẾT NGƯỜI—Là chuyện một tên chệc sui một người đờn-bà Annam giết chồng đi, để lấy làm vợ, người bạn [illegible] người đờn-bà ấy bắt thò đánh [illegible] rồi rất nỗi tội trước quan [illegible] ác xé một ổn ủ [illegible] ã (tiệm thân [illegible] p [illegible] ã [illegible]

ĐẦU TUYẾT—Là chuyện một con [illegible] tả sự sửa tới.

Giá mỗi cuốn 0$30
Tiền gửi nhà Điện báo 0,06

Ai muốn mua xin gửi thư cho M. CẢ THÀNH số nhà 3 Phố hàng Gai (Rue du chanvre (Hànội).

NGHĨA-LỢI

« AU GAGNE PETIT »

Rue du Quai* — CANTHO — *Ville

TRẦN-ĐẮC-NGHĨA *Propriétaire*

CÁO BẠCH

Kính lời cho quí vị đặng tường, tôi mới dọn một tiệm ở đường mé sông Châu-Thành Cầnthơ.

Đồ văn phòng:

GIẤY MỰC, SÁCH VỞ CHO HỌC TRÒ DÙNG,

THƠ, TUỒNG, TRUYỆN, SÁCH.

THUỐC VẠN-LINH-TỀ (thuốc bá chứng)

THIÊN-THÀNH-CHỈ-KHÁI HOÀN (thuốc ho)

THIÊN-LÝ-NHÃN (thuốc nhỏ con mắt)

VỎ VÀ RUỘT XE HƠI, XE KÉO VÀ XE MÁY, hiệu "**Bergougnan**"

ĐỒ PHỤ TÙNG THEO ĐỜN ĐIỆN.

TRÀ HỘT BẮC-KỲ

Vân.....vân.....

Giá nhẹ và chắc-chắn.

Như tại tiệm thiếu món chi, thì tôi sẽ vui lòng kiếm mua gởi mới khác cho quí vị luôn luôn.

Xin quí vị chiếu cố.

Nay kính,
Cách để bảo thơ và mandat:

Monsieur Trần-đắc-Nghĩa
Chủ-nhơn tiệm NGHĨA-LỢI
(*Au Gagne Petit*)
Cantho-Ville

Chào quan tân trạng

Bổn quán đặng tin rằng tại tỉnh Mythọ mới lập thêm một văn phòng trạng sư, của quan Tòi-sư toà phúc án Saigòn là ông Dartiguenave mới hồi hưu, lãm chủ.

Ông Dartiguenave là một vị thượng quan gồm đủ tài trí, có danh trong lục châu, nên chắc sao ai ai nghe tin tạm cũng đều vui mừng.

Bổn quán cũng nghe chắc rằng ông cựu Trưởng-toà Nguyễn-tấn-Thạnh Quản-lý nhà hàng Hậu-giang tại Mythọ lãnh giúp việc coi dâu phòng cho ngài.

Bổn quán xin kính ít lời mừng và chúc cho hai thầy trò đặng vạn sự tấnphát.

Các nhà buôn nên mua

Tại nhà in Hậu-giang có bán tam bản biểu các cách thức gởi thơ từ và gởi hàng hóa, (Tarifs d'affranchissement des correspondances) hoặc phải dán bao nhiêu cò, hoặc phải gởi cách thế nào cho trúng theo toán lệ nhà thơ. Mỗi tấm bán 0$.25 phụ thêm 0$10 tiền gởi.

Vị nào muốn mua xin viết thơ cho M. Trần-đắc-Nghĩa Tổng-lý ấn-quán An-hà Cầnthơ

Tiệm khắc con dấu

VÀ MẠC LẤM — CẢ THIẾT KỸ

Kính trình cùng quí khách đặng rõ tiệm tôi trước ở số nhà 85 đường *Catinat* và số 130 đường *Pellerin*, nhờ ơn lục châu chư quân tử chiếu cố thì công nghiệp của tôi đã thạnh bành bấy lâu nay.

Vậy tôi đã dọn lại số 96 cũng đường *Pellerin* vẫn chuyên nghề khắc con dấu đồng, cao-su, bàn-đồng, bàn đá cẩm thạch để mộ, có bán đủ các thứ con dấu.

Tây gởi lại, như là *Dateur, Numéroteur, Folioteur, Composteur*, etc...v. bản đồ phụ tùng theo cách con dấu giá rẻ đồ tốt mà làm mau, có in *Catalogue* để gởi cho qui khách nếu quí khách muốn cần dùng kiểu nào thì xin cứ thơ cho tôi lấy Catalogue lựa kiểu mà dùng tôi sẽ hết sức làm cho vừa ý các qui khách.

TRẦN DUY-BÌNH
Graveur — 96 Rue Pellerin — Saigon

Quảng tài Thạnh

Tiệm đóng ghe và sửa ghe

Ở bên kia sông gần cột giây thép

gần **CẦNTHƠ**

PHÙNG-CHIỂU— cuối *[illegible]*

Kính cùng quí vị đặng tường, nay tôi mới lập một trại đóng và sửa ghe có sắm sẵn và bè tiện bề ủa và kéo ghe.

Tiệm tôi cũng có bán các thứ cây ưa đã thước tắt mà tốt giá lại nhẹ hơn các nơi.

Chủ tiệm nầy biết lễ nghi của người Annam nên tiếp rước quí vị vừa lòng luôn luôn chủ tiệm nầy khi trước có làm chủ sự tiệm của hiệu là Quảng-tài-Lại, thì ai ai cũng biết rằng người ấy biết chiều biết đãi sĩ bực nào.

Xin quí ông quí thầy có cần dùng mua cây chống đóng hay là sửa ghe đến tiệm Quảng-tài-Thạnh thì rẻ.— Cái xin quí thầy thương.

Nay kính cáo.

Loi rao

Cho người muốn iậphảng sữa máy

Có người muốn bán 1 cái máy tiệng sắt tour một cái cần khoan *perceuse* và một cái lò bằng sắt *forge*. Ba món đều là đồ mới chưa dùng đến, chớ không phải đồ cũ.

Giá định không mắc

Muốn mua xin do nơi

M. TRẦN-ĐẮC-NGHĨA
Quản-lý ànquán An-Hà và An-Hà-Báo
CANTHO VILLE

CÓ BẰNG CẤP CỦA HỘI ĐẤU XẢO MỸ NGHỆ HANOI BẰNG KHEN
DIPLOME DE MERITE - EXPOSITION DES BEAUX ARTS DE HANOI 1921
Cordonnerie — Chapellerie — Tonkinoise

GRAVURE SUR MÉTAUX ET MARBRE

NGUYỄN CHÍ HÒA

88 — Rue Catinat — *Saigon*

Kính cùng QUÍ-VỊ đặng rõ. Tiệm tôi có 30 thợ BẮC-KỲ giỏi ĐÓNG GIÀY, LÀM NON theo kiểu ÂU-CHÂU kim thời. GIÀY đóng bằng DA-TÂY tốt. NON làm bằng CÀY-MOP thiệt nhẹ, lớp NÍ-XÁM, BỐ-TRẮNG VÀ BỐ VÀNG đủ cỡ. Tôi cũng có thợ KHẮC CON DẤU ĐỒNG VÀ CHẠM MỘ-BIA ĐÁ CẨM-THẠCH ĐỂ MẢ. Tôi đã BÁN-SỈ ở LỤC-TỈNH thiệt nhiều, đã có nhiều vị rất tin cậy và khen ngợi NON VÀ GIÀY của tôi làm thiệt kỹ càng và giá lại rẻ hơn chỗ khác nữa. Tôi cũng có BÁN GIÀY HẠ ĐA LÀNG GIÉP ĐA-LANG VÀ NHỮNG đồ màu GUỐC BẮC-KỲ SƠN-ĐEN QUẠT-NHUNG. QUÍ VỊ xa xin viết thơ về thương nghị tôi sẽ hồi âm lập tức có giá BÁN-SỈ riêng thiệt rẻ xin chư tôn chiếu cố cho việc buôn bán của ĐỒNG-BANG ta được thạnh lợi trong lục tỉnh tranh nầy tôi hết lòng cảm ơn.

NGUYỄN CHÍ HÒA, Kính mời

Hai thứ thuốc hay

Thuốc « THIÊN-THÀNH CHỈ-KHÁI-HOÀN » là một thứ thuốc vị khí ôn hòa chẳng luận già trẻ, đàn-ông đàn-bà mới ho, hoặc ho lâu, ho lao, ho ra máu ho có đàm, ho sẵn hầu, dùng nó trong vài ngày thì thấy y liền hiệu. Chẳng biết bao nhiêu người đã dùng rồi, liền gởi thơ đến khen ngợi chẳng cùng. Cách dùng thì khi mua thuốc sẽ có gởi toa cho cứ đó theo đó.

Giá bán hộp nhỏ 5 miếng.....0$30
Hộp lớn 10 miếng.....0.50

—.•.—

Thuốc « THIÊN-LÝ-NHÃN » cứu bịnh mù. Thuốc dùng toàn sửa cọp mà luyện chế ra. Lâm người mù đã trên năm sáu tháng mà khi dùng trong tuần lễ thì thấy sáng như thường. Thuốc nhỏ vào đã ngứa và ma lắm. Cách dùng đã biên vào trong toa, khi mua sẽ gởi theo với thuốc.

Giá bán: Một ve....0$30
Mỗi chục 10 ve
Ve lớn...1$00
bằng 4 ve nhỏ

Xi ráng coi chừng thuốc giả—cứ để thơ cho M. ***Trần-đắc-Nghĩa*** Quản-lý Ấn-quán An-Hà Cầnthơ thời thuốc gởi lại.

Tiệm thợ bạc

CỦA M. CAO-VĂN-HY

108 Boulevard Bonnard — Saigon

Tiệm nầy có bán đủ các thứ đồ nữ trang theo kiểu kim thời, xinh đẹp khéo lạ vô cùng, những là: vàng vòng, chuỗi hột, hoa tai, cà-rá, giây chiền, neo xuyến v.v. kiểu chạm rất nên huê dạng.

Xin các bà, các cô hãy đến xem thử một lần thì biết.

Nay kính
Cao-văn-Hy cảnh bái.

ThạnhPhát Cantho

Tiệm Thạnh-phát mới dời về đường Kinh-lấp (Cầuthơ) có bán đủ các thứ hàng Tây, hàng Tàu, hàng Bắc.

Lãnh Bắc đen (lãnh áo), rộng khổ từ 6.$50 tới 7.00 một áo.

Lãnh Bắc đen (lãnh quần) trơn và bông có thứ hẹp khổ có thứ rộng khổ từ 6$ tới 7.$50 một cây 2 quần;

Xuyến, địa hột gà từ 8$ tới 9 một cây 2 áo;

Lụa có đô đen từ 12,$00 tới 14$ một cây 5 quần có dư;

Lụa quỳnh anh đen từ 8$ tới 9$ một cây 5 quần có dư;

Sa hột đen từ 8$ tới 9 $50 một cái áo dài;

Satin, cẩm nhung, chung màu và nhiều món hàng lạ;

Mền lớn [illegible] đủ cỡ, đủ thứ.

Nón nỉ, nón trán, giày vớ, giày đủ đủ kiểu.

Đèn tây lớn nhỏ chiếu hư

Giếp quai da quai nhung, giếp cơ nit, tốt và giá nhẹ hơn các nơi [illegible] xứ bán tại sẽ tỉnh giá riêng.

Hàng ôi [illegible] tại Cao-lãnh (Sadec không bề trễ, điện lãnh và có ấn lần).

Tiệm tôi có trữ chiếu tứ hổ mây mùng rất đẹp, giặt không hề chạy. Mỗi cây bề dài 2m50, bề ngang 0m80:

Thứ nhứt 6$ một cây
Thứ nhì 5$ một cây.

Mua từ 10 cây sắp lên thì được trả tiền huê-hồng 10%. (một trăm bớt mười đồng.

Qui khách có dịp đến Cầnthơ, tôi kính mời ghé tiệm tôi chơi cho biết. Ai nào ở xa muốn biết giá hàng xin viết thơ thì tôi sẵn lòng định giá chắt hoặc gởi giá coi làm kiểu (*échantillons*).

Cũng mua thì tôi gởi theo nhà thơ, đem đóng tiền mà lãnh hàng. (*Contre remboursement*).

NGUYỄN-VĂN-XƯƠNG,
Chủ-nhơn cẩn-cáo.

OAN TRUYỀN NGỌC-HANH

(Luỵ vì tình)

par

Trương-quang-Tiến

(TIẾP THEO)

Thôi, từ đây hai người cùng yêu nhau như một, sung-sướng vẫn cực kỳ, nào những trận ngựa xe, nào những miếng ngon vật lạ, bấy giờ nàng được phú-phê, tưởng chừng như bao nhiêu nơi đáng-cay trong mười mấy năm trường gánh-gồng đá mỏi, thời từ nay tại được trúc sạch đi. Ngày lần-lựa qua ngày, con tạo đưa thoi, thoắt đã tàng xuân sang hạ.

Một hôm nhân rảo xem cảnh vật, vừa chừng đến trước «Hôtel de l'Europe» thoắt thấy một đám người đông xúm nhau cái-cọ vang-vẩy, trong đám ấy lại có một gã tuổi vừa xấp-xỉ tứ tuần đứng lối cạnh nhà hàng ngó Ngọc châm-chấm từ chập lại ngơ-ngẩn một ra, dường như suy-lường việc chi có sang-hệ đến nàng, hoặc cũng là người quen kẻ thuộc gì đây, có muốn hỏi thăm, ngặt thấy có người Ang-lê đi cặp một bên nên con ngần-ngại.

Gã ấy là ai? gã ấy là ai? — Chính là Hai-Thu; ừ, Thu lần qua được Hạ-Châu tưởng cũng là một sự bất ngờ cho Ngọc. Nói tắc như thế, chắc độc-giả đã rõ cho dụng-ý, vậy xin có mấy lời thuyết-minh như sau này: Từ buổi Thu bị đày ra Côn-Nôn tuy vẫn chăng cam chịu tấm gió gốc mưa, nhưng lúc nào cũng có toan mưu để thoát khỏi vòng khổ-não. Nhiều khi lại nhứt quyết nghe theo những bọn tội nhân kết bè thả trốn; thế mà chưa dễ, vì mênh-mang một biển, tấm tuần không biết dập vào đâu, nỗi sợ tàu tuần, nếu bắt được điệu về hòn, thời quanh năm mài giờ chắc khư, chẳng còn cho thông thả.

May sao, một buổi kia, nhân bởi xà-lạp ra tàu lớn chở vật-thực vào hòn, Thu đánh liều tỏ hết tâm sự cho một tên chụm lửa máy, kể cả ngọn nguồn lạch sông, cái phận số đen bạc làm sao nên nỗi hoa gió đẩy đưa bay, trăm chiều khổ não. Tên ấy xem chừng cũng là tay lương thiện, hay có cảm tình vì nhân loại, cứ nghe ai đau đớn là bắt thương tâm, nên lúa sẽ chỉ tích, dẫn đem chàng theo với. Thế là nhơn đó mà Thu được vượt khỏi Côn-Nôn, cách hửa sau, lúc điểm tới mới hay, nhưng trót đã muộn rồi, bốn bề trời biển mênh-mang, khó biết bóng chim tăm cá.

Chàng trốn mai dưới khoan tàu đến cả hai ngày đêm, nhờ tên chụm lửa mấy dứt bánh mì xuống cho ăn, chịu đến Hạ-Châu, thừa lúc thiên hạ xuống chợ hàng hóa lêu bêu, chàng lộn theo thoát được, ở lại đấy trốt hai năm trường, giả dạng dân bà-lai, chực theo lối cấu tàu vát mướn đỗ cho hành khách. Thế là từ đây Thu quyết lập chí sinh-nhai, hổ-hận về những nông-nỗi khổ từ lao tâm, làm xằng tính quấy. Nhưng chạy đăng mấy đó, vừa qua lưới thỏ lại vướn phải bẫy cheo, đến đây còn bị tay Ngọc vầy-vò, hết kịp mới ưng thừa dạ.

Thật thế, cái thù kia chưa nên dạng lục bấy giờ mà dường như còn treo ở trước mặt nàng, khiến cho nàng, lúc thấy Thu nhìn chăm chặn, thoắt bắt như nỗi đâu đâu, mới để ý xem, mà quả vậy càng ngó lâu chừng nào thời càng tỏ ra là kẻ cựu thù, hỏi lâu nhận quả là Thu thời lại kêu chồng thuật rõ. Người Ang-lê cũng lạ, liền đó kêu lính bắt chàng, dìu lại phòng Lãnh-sự Langsa, rồi bảo Ngọc khai nguồn-ngọn. Ôi! vận-mạng Thu thế nào mà cứ như con thuyền mành nổi ở trên mặt ba đào, mải đối-dập cho ngừa cho nghiêng, tối chìm trăm lượt!!

Tội nghiệp, Thu thấy thế đã biết thân rồi, nên không phân khán một lời, chỉ cúi đầu vâng dạy. Thế mà chàng cũng gượng đối ra về tự nhiên lắm, tuồng như không biết có sự gì. Đến nơi rồi, Ngọc hầm bạch đầu đuôi, nhận quyết cho Thu chưa màng hạng khổ-sai, nếu chàng mà đến được xứ nầy, thời chẳng qua là mượn kẻ tàu chi để làm thương sách. Hoặc nữa là có tình quan trên ân xá những dân thế nào chàng cũng xin phong Lãnh-sự khá hỏi lại cho mình vì chính tên Thu nầy là cũng nàng quyết chẳng đội trời chung, nên bỏ qua chưa đó.

Ôi! Thu bấy giờ như sét đánh bưng tai, hồn xiêu phách lạt! Những dâu thế nào chàng cũng ra tuồng như không hiểu đều chi, đến lúc có người thông ngôn lại thời chàng gượng chối lại,— chàng nói tiếng bà-lai — rằng: «Cô nầy nhận thế là lắm, Thu nào dâu, tôi vốn người sanh để tại đây, dân bà-lai, cày nghề vát mướn sinh-nhai, thử hỏi lại mà coi, ai là người không biết mặt.

Bởi cớ mà khi lính bắt tôi vẫn ngạc-nhiên, nhưng không chống trả là có chờ đến mặt quan cho rõ ngay gian hai lẽ. Tôi nói rằng không chống trả là để cho quan trên rõ rằng: bao giờ vàng thiệt cũng trơ-trơ, cốt để thì gan cùng lửa đỏ.

(Còn nữa)

An Phong

Bijouterie soieries de Chine et du Tonkin
CAOLANH

Kính trình cùng lục châu Quí khách đặng rõ: tiệm tôi mua bán hơn năm năm bán rông hàng tàu, nhưng là vân xuyến lãnh nhiều, cũng là hàng vườn, nhuộm đen điều làng thật tốt, không hề trở tôi chắc ý, vì tôi mua bán đã lâu, nên tất hết sức lựa chọn thứ nhuộm, nhuộm tốt và hơt chậm tốt, nênác nơi khác đồ cẩm châu, hpa tư các, cũng xá lục soạn bắc thảo, lục soạn thượng hảo đều có đủ thứ, còn hàng bắc như, bằng không thể bi kiệp hàngđen của tôi, và rẻ: tôi bán lại rẻ.Cònđồ mặc trắng như the, lương-lược đủ thứ, tôi lãnh tại Hà-nội, như quí khách muốn mua vật chi đặng xin gởi thơ đến, thì tôi sẽ gởi đi tức liền, như vị nào muốn mua nhiều mà hàng tôi tính giá rất nhẹ, hàng tôi gởi *contre remboursement*.

Cao lãnh: Nguyễn-xuân Trước
Cẩn bạch

TIỆM *Trương-văn-Hanh*
Sadec

Có bán xe máy mới và đồ đồ phụ tùng xe máy và sửa xe.Lãnh thắp mươa đèn khí đá (carbure) theo cuộc quan, hôn, tang, lễ, kỵ yến,Tân gia, hạ thọ, khăn đen bằng nhiễu tây và khăn bông tốt thượng hạng, bán mới và bán lẻ ở trước xe máy hiệu Michelin, giày bàm-đế đế có đóng theo kiểu kim thời. Quí ông ở xa muốn mua đồ phụ tùng xe máy, thì gởi thơ cho tôi. Tôisẵng lòng kỷ lưỡng mà gởi contre-Remboursement nghĩa là đóng bạc nhà thơ mà lãnh đồ và tôi chịu giá đồ phụ tùng in sẵng bằng chữ quốc-ngữ (Prix courant)

Trương-văn-Hanh.
Cẩn khải.

Có bán
Vỏ xe thượng hạng
HIỆU: Pneus Bergougnan)

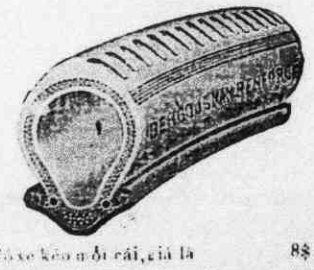

Vỏ xe kéo mỗi cái, giá là	8$ 00
Ruột xe kéo mỗi cái giá là	2, 50
Vỏ xe máy mỗi cái giá là	2, 80
Ruột xe máy mỗi cái giá là	1. 60

Xe muốn mua xin đề gởi M. Trần-đắc-Nghĩa, Quản lý Ẩm-quán An-hà Cầu thơ

Hỡi bạn thanh niên

Muốn lanh đặng sách dục hãy xem truyện LOI BUOC D'ONG HNH.
Truyện có ba JEANNETTE ở Vinhlong giá mỗi cuốn là ..... 0,$30
Ai mua nhiều thơ có hoè hồng 20 %
Có trữ bán tại Ẩm-quan An hà Cânthơ và tiệm Bảo hữu-thơn Cânthơ.

Quyển Từ tụng thể lệ

Quyển từ tụng thể lệ là một quyển sách rất hữu ích cho những người có việc kiện thưa đến toà, cũng hết thảy những người làm dân nhà nước. Sách này có thấy 134 trang, nói về sự kiện, bãi đại và nhập vào sự kiện, về án hoà, án thiệt-đoán và cách cãng án, sự giáo cáo hoãn án và tra xét trong việc kiện cáo, xử phúc án tốt sơ, phúc án về Đại-pháp, biện lịch đồ tạp vật, sự bàn bạc sửa cãi của kẻ chưa thành thơn, sổ sự giao thân...v..v..còn nhiều khoản cần ích không thể kể hết.

Sáchnầy của ông huyện Võ-văn-Thơm định lại nghị luận lời cho giải của quan Bố **DUFILHO** lại có các kiểu đơn để dể theo mà làm tất tiện.

Giá mỗi quyển.....1$30
Phụ thêm tiền gởi 0.24.

Xin đề thơ cho M. Trần-đắc-Nghĩa Quản lý Ẩm-quán An-hà Cânthơ

HÃNG HẬU GIANG
vốn đặng1 . 000 000 f

Hãng nầy của Langsa và Annam chung vốn lập tại Cần-thơ. Có trữ đủ các thứ hàng hóa vật dụng. Nói tắc một điều là tại Saigon có món chi thì trong hãng nầy cũng có.

Bán sỉ và bán lẻ. Giá rẻ mà hàng tốt. Cũng gởi hàng cho các xứ xa: ai mua món chi xin viết thơ ngay cho ông, thì Hãng sẽ gởi hàng lập tức. Xin quí vị đều xem Hãng chơi thì rõ.

Có trữ bán:

Rượu rơm hiệu Stella
Làm rông bằng mía.

Có bán lẻ, bán sỉ và cho lãnh về mà lại khỏi trả tiền trước.

TRẠI THỢ MỘC, CHẠM VÀ CẨN HIỆU
Nguyễn-long-Thao
TẠI CHỢ LATHUOC (Đường Coloniale)

Sáng tạo gần 10 năm rồi, từng thạo nhiều kiểu khéo lạ.

Có đóng sẵng và bán đủ các thứ bàn ăn: dài, vân, tròn vuông khéo lạ. Tủ áo trơn hoặc có kiến soi 1 mặt, 2 mặt, tủ thờ trơn cẩn, tủ để sách và để trơn. Bàn viết, bàn rửa mặt cùng bàn salon trơn bỏ. Ghế trường kỷ, ghế ngồi nhiều kiểu. Vàng xỏ một tấm liền chung ngựa thường, chung tiền hoặc chung với đòn. Biển hiệu sơn mài và cẩn, khay, hộp chưng đèn, đại kỷ.

Những món kể trên đây dùng toàn cây danh mộc: Trắc, gõ, cẩm lai mã đồng chế kiểu kim thời.

Kính mời quí ông quí bà muốn mua hay là đặt món chi thì tôi sẵng lòng làm theo vừa ý. Trại tôi cũng có lãnh làm bao lâu thành vong cẩu chậm sơn thếp.

Nguyễn-long-Thao
Cẩn nhơn kính cáo

Nhà ngủ và nhà hàng bán cơm tây

HIỆU: TÂN-PHÁT-LỢI
ở đường Bd Maspéro gần cầu tàu lục Tỉnh (SÓC-TRANG)

Kính thỉnh quí khách nếu có việc đi Sóc-trăng tôi lỡ đường xin dừng bước ghé lại nghỉ nơi tiệm của tôi: Có phòng ngủ tịnh vì khoản khoát, lại có quạt máy và đèn điện; tắc một lời là đủ đồ cẩn tôi có bán các thứ rượu và cơm tây: việc nấu lại càng kỷ lưỡng vì cứ dù theo cách Vệ-Sinh.

Còn như khách có muốn cho dùng cơm Annam xin cho tôi hay trước một giờ thì tôi cũng sẵn lòng làm cho vừa ý.

Xin Quới-khách chiếu cố đến, tôi lấy làm thậm cảm.

Chủ nhơn: Tư Cảnh kính mời.

Khương thới dit Trần-văn Gòng

178 180 Rue Jaugtuong 178 180.

Tiệm tôi có làm đồ nữ trang (Bijouterie) đồ bán, và có bán những đồ phụ tùng xe hơi, xe máy và xe kéo xin kể ra sau đây:

Kiểu vàng, neo, huởi, bông, cà rá, đồ làm đồ thứ Dầu ế h sáng sô (essence-Shell) dầu máy (huile pour automobiles) mở bỏ đề máy xe hơi và xe máy (graisse pour automobiles) đá thắp đèn xe hơi (carbure) vỏ ruột xe hơi hiệu (Michelin et Gouhrich et GOODYAR) vỏ ruột xe máy hiệu (Michelin và Hutchuchon) vỏ xe kéo hiệu (Michelin) thứ hai bố (2 toiles thứ ba bố (3 toiles).

Xe máy hiệu (hạc rô) (PEUGEOT ALCYON và HERCULE), có bán đồ đầu máu (c aillil) hộc chải dầu đồ thư và đồ của dâm (DAME) giầy tây giầy annam dầu thơm và bông (savon) phấn đồi mắt mua bỏ tây lại (Commande en France)

Rượu Champagne, rượu Chắc đỏ và trắng mua bên tây lại (Vin blanc et rouge)

Xe hơi hiệu (OVERLAND 4 places) Moteur Canot 8 H.P-et 8 H-P, Máy Canot 18 mã lực và 8 mã lực (CAMION) 2 tonnes, xe Camion hai tòn. Máy bơm nước (Pompe Hélice pour eau) Canot đóng sẵng rồi.

Đồ bắc kỳ, ghế xít du, ghế tò nê, đồ mành mành và đồ mùng áo Berceuse, porte manteau, perle Chapeau. Chaise theonet).

Xà bông bắc kỳ Savon noir và nước hôi rửi nhà Parfum lòng đèn khí (Ampoules éclairi 220 volts.

Những đồ phụ tùng xe hơi, hiệu Ford Dodge Overland.)

Những đồ nay bán sỉ và bán lẻ, các ông các bà có cần dùng xin gởi thơ đến tôi sẽ mau mau lập tức gởi Contre remboursement) đến chỗ.

Nay kính

Chủ nhơn: TRAN VAN GONG
Bijoutier PNHOM-PENH

Cáo bạch

Có bán cây viết "PORTE PLUMES À RÉSERVOIR" ngòi viết bằng vàng thiệt cào "PLUMES EN OR CONTRÔLE"

14k không sét không mòn Cókhâu(AGRAP) một đầuthì bút viết, còn đầu kia thì viết chì PORTEMINE) ;có phụ thêm 1 hộp nhỏ dựng năm cộng chì đề thay. Cây viết nầy nếu gìn giữ xài mười năm không hư.

Xin dừng tưởng rằng cây viết nầy giống theo cây viết năm cắt, một đồng của khách

Mua về, nếu xài không dặng không xứng đáng với đồng tiền thì trả lại. Bổn hiệu sẽ trả y tiền lại đủ. Giá một cây là (có hộp có Compte goutte

giá **4$50**

Mua ra tuyền lỗ về bán lại càng tính giá nhẹ hơn nhiều.

Cũng có trữ bán mực stylographique bleue black thứ tốt.

Nhà thuốc Giang CANTHO

Hỡi Đồng-bang

Trong xứ ta có bán đặc một thứ rượu ngon lắm kêu là RHUM STELLA làm rông bằng nước mía

La nếu mua rượu nầy mà uống, vậy mới là tỏ ý bảnh vực xứ mình mới lợi trong xứ ta đó.

Rượu RHUM STELLA rẻ giá đã rẻ mà uống lại nên thuốc nữa. Mua uống rồi mới biết.

Muốn mua xin đến tại HANG HẬU GIANG CANTHO, Saigon TRAVINH

SOCIÉTÉ des SUCRES ET RHUMS
Cantho Cochinchine

Vậy mới lợi càng ngày về tay đồng chưởng

Tôi chịu lãnh

Tôi chịu lãnh cất nhà, phố, bàn đá, cất Núi Sập chữ đến tại bến. Lãnh mua và bán lại các vật dụng, như đồ nữ trang, vấy cẩm đồ, lò gỏ trong nhà quán ăn hoặc một hoặc cả, tắc một lời là: những món nào mà quí vị hết muốn cần dùng, thì xin đem đến tôi mà thương nghị.

Tiệm tôi ở gần nhà việc Tân-an (Cần thơ)có bán đủ các thứ thuốc tây trị các chứng bịnh và đồ cần dùng theo cuộc vệ-sinh.

Vậy kính mời quí vị, nếu có việc xin đến cấp, đến nhau, gần là chẳng phụ lòng người đồng bang trong buổi đương thương mãi.

Lê-kim-Dinh
(Cantho ville)

XIN-LƯU-Ý

Kỳ tàu *ARMAND-BEHIC* chuyến tới đây, tại **ENTREPÔT DE VINHLONG** có lại những hàng hóa như sau nầy:

Trái táo riêm-dương (*Pruneaux fourrés glaces*)

Từ hộp một kilo, nửa kilo và phần tư kilo. Thật là thổ sản của nước Langsa, giá vì chẻ ăn ngon lắm, bổ và nên cho mấy người bịnh dưỡng mới mạnh dùng lắm, rất quí, rất hợp làm rất chừa chiến và khiêu vô cùng.

Xe máy *"HUCTON* và *HERCULE*

Đồ phụ tùng xe kéo như là: Banh-xe, nhíp-xe, tom-xe, vỉ xe, cầm và dang văn văn.

Cả thảy giá bán y với các hãng lớn Saigon, mà lại có khi rẻ hơn nữa.

Xin chư tôn quan cô, mà giao tiếp cùng nhà nầy một chuyến, sẽ biết người sử tế, chiêu đãi ân cần nào.

Cẩn khải

La-văn-Trọng
CANTHO

Bán sỉ và bán lẻ các sắc hàng tơ lụa hàng Tây, hàng Tàu, lãnh, xuyến, nhuộm tại caolãnh, Hàng Bắc-kỳ.

Lương, hàng, xuyến, the, lụa v..v...

Lãnh rộng may áo giá từ 6$50 tới 7$50 một cây.

Lãnh hẹp mỗi cây hai quần giá từ 6$00 tới 6$50.

Vải may mùng trắng và ngộ lắm một cây 20m40 khổ 0m80 một cây may được một cái mùng bề dài 2m00 bề ngan 1m60 chừa cửa 0m80 giá từ 5$00 tới 6$00 một cây.

Mền tây bằng lông chiên nhiều cỡ lớn nhỏ giá từ 5$00 tới 20$00 một cái.

Đủ đơn bà các thứ mầu, nột-ga, tiếm lá cây, nu, trắng giá từ 2$40 tới 3$40 một cây. Cũng có nhiều thứ đủ đơn ong.

Có nhiều thứ *satin* đen và mầu, may áo dài rất đẹp giá từ 14$00 tới 20$00 một áo dài.

Nón nỉ *feutres* và nón *casques* đủ kiểu giày *bottines* đen, vàn., hoặc hai mau giày ba, dép Bắc-kỳ. Đủ thứ đèn tây chưng da, chưng đồng, đèn *manchon*.

Chư quí khách ở xa muốn lấy kiểu hàng (*échantillon*) hỏi giá, hoặc muốn mua món chi, cứ viết thơ cho tôi thì tôi sẽ tính giá thiệt nhẹ, vì đã có giá riêng tính cho bạn hàng chẳng sẽ tính mắc hơn sau.

Hàng gởi theo cách lãnh Hóa giao ngân (*Contre remboursement*).

Nếu gởi tiền trước thì sẽ được trừ tiền Lue hồng 2% về cái phần tiền trả trước đó.

Gởi thơ đề: *La-văn-Trọng*
DươngKinh-Lấp
Cantho

Muốn mua mật ong

Ai có MẬT ONG muốn bán mấy tạ xin đến nơi Bổn-quán
An-quán An-Hà Cânthơ

MỸ KÝ

TRƯƠNG NGỌC-GIU Propriétaire

Tiệm họa chơn dung và khắc con dấu ở đường Ture, số 16, ngang nhà hàng Mollet – SAIGON

Kính cáo cùng chư Quới khách đặng hay, tiệm tôi có khắc con dấu bằng đồng, bằng mủ thung, bằng cây — có chạm bằng đồng, cũng chạm nhân hiệu — có làm mộc bia chạm bằng đá cẩm thạch, có thợ họa chơn dung, nhậm hình người mà vẽ: vẽ bằng dầu sơn vô bố vẽ nước thuốc màu, hay là bằng mực tàu, hoặc bằng viết chì than — họa hiển, Lân, tranh sơn thủy — theo rạp hát — khắc bình chơn dung vô bằng đồng, bằng đá cẩm thạch lẽ theo mồ bia trăm năm cũng chẳng phai — có thợ chạm các thứ cây danh mộc.

Như Quới Khách tảo muộn hỏi giá tiền về món chi xin gởi thơ cho tôi, tôi sẽ gởi cáo bạch (Catalogue).

Trương Ngọc Giu, cẩn khải.

Một việc khá làm

Có quan Giam-đốc **Quesnel** sẵn lòng muốn bán hai sở ruộng của ngài, ở tại Thập-mươi Mytho, sở thứ mười được 46 mẫu, ở đưa mé kinh, sở thứ nhì được 246 mẫu, ở đưa mé kinh lớn kêu là kinh Tổng-đốc-Lộc, kinh mấy năng mới vét lại bữa lâm, bờ ngan chừng 40 thước, nên tiền bề chở lúa ruộng lâm, và như muốn chở lúa luồng lên Chợ-lớn đi ngã sông Vaico cũng để lâm.

Hai sở ruộng ấy đều là đất thuộc tốt lắm, chẳng còn phải tốn công khai phá chi nữa hết, lại sẵng trong đất có mười ba cái địa, cả cất đại lợi, có một sở đất khác kế cận với hai sở ruộng mới trên đây, chừng 300 mẫu, nguyên là của hiền Specloi đã bị nhà nước lịch thâu lại và có để trong mới 11 lão sẽ giao gia bán. Hai sở ruộng của quan Giam-đốc Quesnel, hễ ai mỗi năm bớn, 12 ở 15 ngàn giạ.

Ai muốn mua hai sở đất ấy xin gởi thơ cho quan Giam-đốc Quesnel tại Saigon, hay là gởi cho sở Nhựt trình An hà Cânthơ mà thương nghị, và đến em bàn đó thì rõ.

Đồng hồ hiệu LIP

Đồng hồ mà người ta hay kiếm mua là đồng hồ hiệu **LIP**

CHRONOMETRE
LIP LIP

LA MARQUE FRANÇAISE
Montres de Précision
EN VENTE CHEZ LES BONS HORLOGERS
Exiger la marque **LIP** sur le cadran

SAO VẬY?

Vì máy nó tốt lắm, nó chạy đúng, chắc và lâu hư, khỏi tốn tiền sửa mãi như các đồng hồ khác

SAO NỮA?

Vì nó là hiệu Langsa và giá nó rẻ lắm.

THIỆT KHÔNG?

Mua thử một cái dùng, hay là hỏi thăm những người đã có sẵm đồng hồ hiệu **LIP** *thì biết.*

LIP LIP

MARQUE FRANÇAISE — CADRAN LUMINEUX

En vente chez les bons horlogers
Exiger la marque LIP sur le cadran

CÓ TRỮ BÁN TẠI:

Hãng LES GALERIES DE L'OUEST *là hàng* HẬU GIANG DƯƠNG HÀNG **Saigon, My tho, Cantho và Travinh**

Tại nhà in Hậu-giang

Nhà in Hậu-giang từ buổi lao sáng đến nay trót năm năm, nhờ chư quân tử lục-châu chiếu cố càng ngày một thạnh phát. Hôm nay thấy thợ tính cả ba bốn mươi người, máy sáu thêm đủ cỡ. Chư vị muốn cần dùng đặt thiệp số, giấy viết thơ, đóng sách, bất cứ món nào, bổn hiệu cũng sẵng lòng làm cho vừa ý.

Có bán sách:

Kim-tủy tinh từ	1. 20
Kim thạch kỳ duyên	0.80
Truyện kiều tâm hiệt nữ	0, 30
Trò chơi	0. 50
Tuần tra pháp lệ	1, 20
Đồng âm tự vị	0, 40
Khuyến si ca	0, 20
Hữu tự ngữ giải	0 10
Ngũ-phụng Lâu	0 20
Sách Thương dung	2. 00

Sách giúp cho hương chức có quyền thi hành như trường toà.. 3, 00
Tuồng kim Thạch kỳ duyên.... 0. 80
Tự điển, sử ký v. v.. không thể kể hết

Có lãnh in đủ các kiểu Catalogue có hình, như: đồ phụ tùng xe máy, cà thứ đèn, đồ dùng trong nhà và đồ ăn bàn (vaisselles), nhiều chữ tốt lắm, giấy lem rửa hình 6/2×9,9 × 12,13 × 18, nước thuốc rửa hình.

Máy viết hiệu (Smith Premier n° 10 máy viết hiệu Visotype tốt nhứt hạng.

Bản hiệu tại định từ rày hết cứ món gì, các ngài muốn giá bao hay trả hàng, giấy quí cứ chỉ giảng, tùy theo giá bạc lên xuống mà tính.

Nay đã có dịp giúp nhau, xin xin chư vị tưởng tình, gần chiếu cố mười mình trong việc cạnh tranh quyền lợi.

Trần-đắc-Nghĩa
Quản lý Ẩm-quan An hà Cânthơ
Cẩn cáo.

Le Gérant, TRẦN-ĐẮC-NGHĨA
Certifié l'exemplaire ci-contre
Le Gérant,

Cantho, 8 Mars 1926
Le Administrateur
Vu pour légalisation de la signature ci-contre
Cantho, le 11 Mars 1926

CANTHO – IMPRIMERIE DE L'OUEST
Certifié l'exemplaire conforme
L'Imprimeur,